

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

בפני כבוד השופט אייל כהן

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

פלוני

נאשם

ב"כ המאשימה עו"ד גבי זוסמן
ב"כ הנאשם עו"ד מר אשר

פסק דין

1

2 עניינה של המחלוקת שלפניי בשאלה האם יש לבטל את הרשעתו של הנאשם, בין היתר, על רקע
3 היותו לוקה בלקות שעל הרצף האוטיסטי.

4

5 בהסכמת הצדדים, חל חיסוי על שמו של הנאשם, כמו גם כל פרט מזהה על אודותיו.

6

7

1. רקע

8 הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 4.6.19),

9 בעבירות **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (**להלן: "החוק"**) ו- **איומים**, לפי

10 סעיף 192 לחוק. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית. בשים לב לכך כי טרם מלאו לנאשם 21

11

שנים בעת ביצוע העבירות, חלה חובת תסקיר בעניינו.

12

13 כתב האישום בו הודה מורכב משני אישומים. בחלק הכללי בואר, כי הנאשם והמתלוננת היו

14

במועדים הרלבנטיים בני זוג. על פי עובדות האישום הראשון, בפברואר 2017, במועד שאינו ידוע

15

במדויק, ביקרו המתלוננת והוריה בחנות ספרים. באותן נסיבות עמד הנאשם מחוץ לחנות וסימן

16

למתלוננת לצאת. משסירבה לבקשתו, משך הנאשם בשערה.

17

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

1 על פי עובדות האישום השני, ביום 18.7.18 בשעה 14:01 לערך, עת השתתפה המתלוננת בכנס
2 באוניברסיטה, שלח לה הנאשם הודעות ובהן דברי איום. הנאשם איים כי אם לא תצא כפי בקשתו
3 מן הכנס לביתו, הוא יגיע למקום ויוציאה משם; כי הוא מזהיר אותה "אזהרה אחרונה", כי היא
4 "הובילה" את עצמה לזה וכי הוא יוציא אותה מן הכנס "לא משנה באיזו דרך גם אם אצטרך לפנות
5 אל כל האנשים בכנס".

6
7 הסדר הטיעון נערך על דעת המתלוננת. שירות המבחן התבקש להתייחס בתסקירו לאפשרות ביטול
8 הרשעתו של הנאשם.

2. תסקירי שירות המבחן

9
10 בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים. מן התסקיר הראשון עלו, בין היתר, הנתונים הבאים:
11 הנאשם עובד כקופאי ומתגורר עם אימו. הנאשם השלים את לימודיו עם בגרות מלאה על אף קשיי
12 קשב וריכוז, תך שימוש ב"ריטלין". עובר למועד גיוסו פנה למרכז לבריאות הנפש במקום מגוריו
13 ואובחן כמי המצוי על הרצף האוטיסטי (ASD). משכך שוחרר משירות צבאי, אך ביצע שירות לאומי
14 בבית חולים, למשך מספר חודשים. מאז עבד הנאשם כקופאי במספר עבודות מזדמנות ובזו
15 האחרונה הוא מתמיד מזה כשנה. הנאשם אינו מצוי בקשר עם אביו מזה מספר שנים, אך הוא בעל
16 קשר קרוב לאימו, העובדת כפסיכולוגית. הנאשם נעדר כל עבר פלילי. מדבריו לקצינת המבחן, עלה
17 הרושם כי הוא ביצע את העבירות על רקע חוסר הבנה לסיטואציה בה היה נתון, תחושת כאב וחוסר
18 אונים, כלפי מי שהיה עימה בקשר משך שנתיים ואשר סבר כי היא בת גילו, על אף שהייתה מבוגרת
19 ממנו בחמש שנים. לדבריו, הוא חשש לשלומה ומכאן עלה הצורך להתקשר אליה באופן אובססיבי.
20 עוד התרשמה קצינת המבחן, כי חשיבתו של הנאשם קונקרטי, נוקשה והחלטית, תוך מתן פירוש
21 לדברים כמשמעם. משכך הוא אינו מובן לאחרים. הנאשם התקשה בהבעת רגש ואמפתיה לאחר
22 ולרבות המתלוננת, אך הביע חשש לעתידו, בשים לב לאפשרות כי יורשע.

23
24 עוד עלה, כי הנאשם סבל משך שנים מהפרעת קשב וטופל ממושכות, פסיכיאטרית, על רקע קשיי
25 וויסות, קשיים רגשיים וחברתיים. כמו כן עבר טיפול פסיכולוגי. הנאשם נמצא ע"י גורמי הטיפול
26 כבעל הפרעת אישיות לא בשלה עם קווים נרקסיסטיים, עוד בטרם אובחן כמי המצוי על הרצף
27 האוטיסטי, בתפקוד גבוה. הומלץ על טיפול מתמשך, לרבות תרופתי, בליקויים המתמשכים בכל
28 הנוגע לתקשורת חברתית ואינטראקציה בינאישית. בהתאם לתבניות הנוקשות שהפגין בהתנהגות
29 ובתפיסה, הנאשם בעל תחומי עניין מוגבלים ומקובעים, חריגים במיקוד ובעצמה, ורגישותו
30 החושית חריגה אף היא.

31
32
33 שירות המבחן למד נתונים נוספים גם מאימו של הנאשם והתרשם כי זו מספקת לבנה תמיכה
34 הכוונה וסיוע. לא עלה בידי השירות לקבל את עמדת המתלוננת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

1

2

3 שירות המבחן התרשם כי על אף האבחנות הנ"ל, הנאשם בעל יכולות גבוהות בתחומים שונים, בעל
4 כישורים וכוחות. הנאשם נעדר דפוסים עברייניים, בעל שאיפות נורמטיביות לעתידו ומשתף פעולה
5 עם השירות. עמדת השירות היא כי קיימת חשיבות בכך שהנאשם יתחיל טיפול פסיכולוגי ארוך
6 טווח, אשר יוכל להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות עתידיות. לאור כל האמור ולאור
7 מוטיבציה מילולית ראשונית לטיפול אותה הביע, עתר השירות לדחייה לשם הגשת תסקיר משלים
8 בחלוף שלשה חודשים.

9

10 בהחלטתי מיום 13.11.19 נעתרתי לבקשה זו. מן התסקיר המשלים שהוגש בחלוף שלשה חודשים
11 עלה, כי במהלך תקופת הדחייה נמשך הקשר בין הנאשם לשירות המבחן; התקבל מידע נוסף מן
12 הפסיכולוגית המטפלת בו, המלמד על התמדה בטיפול ונמשך הנתק בין הנאשם ולבין המתלוננת.
13 השירות התרשם מנזקקות להמשך הטיפול. עוד התרשם כי ביצוע העבירות כלפי המתלוננת לא נבע
14 "מעמדות המאפיינות גברים אלימים כלפי בנות זוגם" אלא, ככל הנראה, על רקע קשייו
15 האישיותיים. מכאן המלצת השירות להטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו יתמיד הנאשם בטיפול
16 פסיכולוגי פרטי תוך מעקב השירות. באשר לשאלת עצם ההרשעה ציינה קצינת המבחן כי על אף
17 התלבטותה, המלצת השירות היא לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה.

18

19

3. תמצית טיעוני הצדדים

20 הצדדים נחלקו בשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, בלבד. **ב"כ המאשימה** עתרה להותרת הרשעתו
21 של הנאשם על כנה, נוכח העובדה שלא הוכחה פגיעה קונקרטיית בו, כמו גם להשית על הנאשם צו
22 מבחן ופיצוי.

23

24 **ב"כ הנאשם** עמד על נתונו האישיים של הנאשם ומצבו הרגשי ועתר להורות על ביטול הרשעתו.
25 הנאשם מטופל באופן קבוע בשירות המבחן ונתרם מהטיפול באופן משמעותי. הגם שבמועד זה אין
26 לכאורה פגיעה קונקרטית בנאשם, נוכח גילו הצעיר והעובדה כי הוא בראשית חייו, קיים אינטרס
27 מובהק שלא לחסום את עתידו על ידי הטלת הכתם הנלווה להרשעה בפלילים. מכאן עתירת הסניגור
28 לביטול ההרשעה ולהשתת צו מבחן ופיצוי.

29

30 בתום הדיון שוחחתי עם הנאשם עצמו, על מנת להתרשם ככל הניתן ממנו באופן בלתי אמצעי. אף
31 שמעתי את אימו, אשר הפצירה לבל יינזק עתידו של בנה כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה.

32

33

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

4. דיון והכרעה

4.1 הלכת כתב ויישומה

כידוע, הכלל הוא כי משנקבע כי אדם ביצע עבירה, יורשע הוא בדין, ורק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן, יימנע בית המשפט מלהרשיעו. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337** נקבע, כי הימנעות מהרשעה או ביטולה אפשריים בהצטבר שניים אלה: האחד- כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים זאת בנסיבות המקרה, מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה האחרים; והאחר- כי יש בהרשעה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, קרי- הוכחת נזק קונקרטי העלול להיגרם מן ההרשעה.

שאלת יישומה הנכון של הלכת כתב נבחנה רבות ונבחנת תדירות, בכלל הערכאות. המעיין בפסיקה ימצא מזה ומזה, כטיב חיפוש. לא אחת בוקרה הלכה זו, במפורש או במשתמע, בפסיקת בתי משפט השלום ובתי המשפט המחוזיים, תוך ניסיונות להגמישה ולהרחיבה, למצער על מנת להימנע מהפללת נאשמים שאינם עבריינים מועדים [להרחבה ראו למשל: דעת המיעוט בעפ"ג 44406-12-11 **חוסאם שואהנה נ' מדינת ישראל**, מיום 16.2.12; ת"פ 830-01-17 (שלום רמלה) **מדינת ישראל נ' בן אבו**, מיום 3.1.19; מנשה ו-קפלן, רחמים בשיפוט ובענישה, **עיוני משפט**, לב 583; ווזנר ו-קשלס, ביטול הרשעה לאור תיקון 113 לחוק העונשין- משיח של חסד לשיח של מידתיות, **הסניגור** 257, אוגוסט 2018, עמ' 4].

על אף האמור, שב בית המשפט העליון והבהיר כי לא חל שינוי בדרך בה יש ליישמה (ראו למשל: רע"פ 9042/17 **היאם עאבד נ' מדינת ישראל**, מיום 27.12.17; רע"פ 5949/17 **משה אמר נ' מדינת ישראל**, מיום 25.7.17).

ככל שידיעתי מגעת, שאלת אופן יישומה הנכון של הלכת כתב בעניינם של נאשמים הלוקים בלקויות תיפקודיות, לרבות אוטיזם, טרם נבחנה בהלכה. לשון אחר: אין בנמצא קווים מנחים המלמדים מהו המשקל שיינתן, אם בכלל, לעובדת היותו של נאשם בעל לקות כאמור, באשר לשאלת הרשעתו.

4.2 "אוטיזם בתפקוד גבוה" מהו

סוגיית טיבו של המונח "אוטיזם" לסוגיו השונים, על כלל משמעויותיו, מהווה עולם ומלואו. ידע רב מצוי בספרות המקצועית ומחוצה לה. אין במסגרת זו כדי לעמוד על היקפה, זולת המעט המתבקש לענייננו, לשם הבהרת התמונה.

הצדדים נמנעו מלהתייחס בטיעונם לטיבו של האוטיזם וממילא לא הוצגו ראיות בסוגיה זו, למעט האמור בתסקירים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

1 המונח "ידיעה שיפוטית" משתרע, בין היתר, על עובדות הניתנות לבידור ולקביעה מדויקת ע"י
2 היזקקות מהירה ונוחה למקורות שאינם במחלוקת (ראו למשל: רע"א 5577/08 **בנק הפועלים בע"מ**
3 **נ' פסגות גליל גולן אגש"ח בע"מ**, מיום 28.10.08). על יסוד מקורות שונים שיצוינו להלן ולרבות
4 ספר האבחנות העדכני של ארגון הפסיכיאטרים האמריקאי-ה- DSM-5 ניתן לקבוע כדלקמן:

5
6 "אוטיזם" (Autism Spectrum Disorder) הוא שם כולל לקשת של הפרעות נוירולוגיות-
7 התפתחותיות, המתבטאות בקשיי תפקוד ניכרים, הן בתקשורת ואינטראקציה חברתית והן בדפוסי
8 התנהגות חזרתיים ותחומי עניין ופעילויות מצומצמים, לרבות קושי שפתי. המדובר בתסמונת
9 קלינית הנגרמת משילוב של גורמי סביבה ותורשה. הקריטריונים לאבחנה כוללים משתנים
10 מצטברים אלה, העלולים לבוא לידי ביטוי, כולם או חלקם, בעצמה משתנה:

11
12 (א) חסך קבוע ומתמיד בתקשורת חברתית ולרבות: חסך בהדדיות רגשית- חברתית (כגון קושי
13 בניהול שיחה), חסך בתחום התקשורת הלא מילולית (כגון לקות ביצירת קשר עין), וחסך בפיתוח,
14 שימור והבנה של קשר רגשי;

15 (ב) שטחי עניין מצומצמים והתנהגות חזרתית הכוללים, לפחות שניים מאלה: תנועות מוטוריות
16 סטריאוטיפיות (כגון דיבור חזרתי או נפנופי ידיים); קיבעון התנהגותי, התנגדות לשינויים
17 ו"טיקסיות"; תחומי עניין מצומצמים במיוחד וחריגים במיקודם ועוצמתם (כגון עיסוק יתר בחפץ;
18 תגובת יתר או העדר תגובה לגירויים תחושתיים, כגון כאב, חום, ריח או מגע);
19 (ג) קיום הסימנים בשלב מוקדם בילדות;

20 (ד) כלל הסימנים גורמים ללקות קלינית מובהקת בתחומי החברה, התעסוקה והתפקוד של הנבדק;
21 (ה) ההפרעה אינה מוסברת על ידי לקות שכלית או איחור התפתחותי והיא יכולה לבוא לידי ביטוי
22 עם או בלי כל אחד מאלה: לקות אינטלקטואלית, לקות שפתית, מצב רפואי גנטי או סביבתי ידוע,
23 לקות נוירו התפתחותית, מנטלית או התנהגותית וכן קטטוניה.

24
25 עם הוצאת המהדורה החמישית של ספר האבחנות האמריקאי, בוטלו אבחנות קודמות, לרבות
26 "תסמונת אספרגר" אך לא ארחיב בדבר. העיקר לענייננו הוא, כי עסקינן **בהפרעה התפתחותית**
27 **נרחבת, בעלת היבט נוירולוגי מולד, המשליכה בהכרח על תפקוד האדם בכלל מישורי החיים**.
28 תיתכן שונות גדולה בין מקרים "קשים" של אוטיזם "קלאסי", ולבין מקרים "קלים" יותר, של מי
29 המתאפיינת בתסמיני הלקות, אך שומר ולו בתחומים מסוימים, על יכולת אינטלקטואלית טובה ואף
30 גבוהה מן הממוצע, ביחס לקבוצת השווים (- קרי, "אוטיזם בתפקוד גבוה". להרחבה ראו גם: ספר
31 האבחנות האירופאי-ה- ICD 11; אתר אל"ט-ט- אגודה לאומית לילדים ובוגרים עם אוטיזם ב-
32 www.alut.org.il וכן אתר משרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים ב-

33 https://www.molsa.gov.il/Populations/Disabilities/Autism/Pages/Otizm_1.aspx.)

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

4.3 אוטיזם כלקות המשליכה על מיהות העושה ומהות המעשה בשיקולי ענישה

1 המשפט הפלילי מכיר בצורך להתאים את מהותו כלפי נאשמים הלוקים בשכלם או בנפשם, הן בדין
2 המהותי והן בזה הדיוני. מכאן קיומם של סייגים לאחריות פלילית בעניינם של אלה; הצורך בבחינה
3 זהירה במיוחד של הודאה שנגבתה מהם; התאמת הליכי חקירה והעדה עבורם כמוסדר בחוק ייעודי
4 שנחקק לשם כך ועוד. ההכרה במאפייניו השונים של מי הלוקה בשכלו או בנפשו, מצאה את ביטויה
5 גם בשיקולי הענישה.
6

7
8 סעי' 40ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שעניינו "נסיבות הקשורות בביצוע העבירה" קובע, בין
9 היתר, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה
10 כמפורט שם ולרבות **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה**, את הפסול שבמעשהו או את
11 משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו. בהמשך מונה החוק קריטריון נוסף לשם כך והוא **הקרבה לסייג**
12 **האחריות הפלילית** כאמור בסימן ב' לפרק ה' לחוק.
13

14 העולה מן האמור, כי בהינתן מהותו של האוטיזם, כמתואר לעיל, לא מן הנמנע כי עצם קיומו יבוא
15 במניין השיקולים כשיקול לקולה, בשים לב לכך כי המדובר במאפיין אישיותי מובנה של הנאשם
16 הספציפי, אשר בהכרח משליך, במידה כזו או אחרת, הן עליו כעושה העבירה והן, לעיתים, על עצם
17 ביצועה ומאפייני ביצועה.
18

19 כך למשל, בפרשה שנודעה כ"ההאקר מאשקלון" נדון נאשם- קטין, הלוקה באוטיזם, למאסר
20 ממושך ועם זאת בית המשפט הדגיש באותן נסיבות כי אלמלא לקותו זו היה הוא משית עליו עונש
21 חמור יותר [ת"פ (מחוזי לנוער ת"א) 17-04-37053 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 22.11.18)].
22

23 הדעת נותנת, כי את הוראות תיקון 113 לחוק בדבר שיקולי ענישה יש לפרש תכליתית כמשליכות
24 גם על דרך יישומה של הלכת כתב. שיקולי השיקום מושא אותה הלכה כוללים בין היתר האם
25 מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם; חומרת העבירה; מידת הפגיעה באחרים; יחס הנאשם
26 לעבירה; משמעותה לגבי דימויו העצמי ושאלת השפעתה על תחומי פעילותו.
27

28 אין משמעות הדבר, כי עצם קיומה של לקות אוטיסטית בנאשם, די בה כשלעצמה כדי להביאו בגדר
29 החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה, כברירת מחדל. עם זאת, יש בה כדי להוות נתון לקולה,
30 בעל משקל משתנה בנסיבותיו של כל מקרה, הן בהיבט עצמת הלקות והן במובן של היחס בין נתון
31 זה ולבין יתר שיקולי הענישה, לקולה או לחומרה.
32
33
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

4.4 יישום הדין בנסיבות המקרה דנן

1 העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אינן מצויות ברף גבוה של חומרה. על כך לא חלקה
2 גם המאשימה.
3

4
5 באשר למיהות העושה- הנאשם שלפניי צעיר כבן 22, נעדר עבר פלילי. הנאשם סובל מלקות שעל
6 הרצף האוטיסטי, כמו גם מבעיות רגשיות שונות.
7

8 מהותו של האוטזים ונתוני הנאשם כפי שפורטו לעיל, מלמדים גם יחד, כי האוטזים בו הוא לוקה
9 מהווה חלק משמעותי ובלתי נפרד מזהותו וממהותו. הוא השליך ומשליך על כל היבט בחייו, לרבות
10 תפיסתו את עצמו והבנתו את העולם הסובב. שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירות לא נבע
11 מדפוסים עברייניים אלא ממניעים ה"טבולים" עמוקות בלקות ממנה סובל הנאשם- קרי, ביכולתו
12 להבין עד תום, לאשורה, את הדינמיקה שקדמה לביצוע העבירות, כמו גם אותן עצמן. אין בידי בית
13 המשפט היכולת לאמוד אובייקטיבית עד כמה רחוק או קרוב הנאשם לסייג האחריות הפלילית ועם
14 זאת- וזהו עיקרו של דבר לטעמי- אין ספק כי הלקות קרבה ומקרבת את הנאשם לסייג.
15

16 הנאשם עובד בעת הזו כקופאי ואין בידו להצביע על פגיעה קונקרטית כתוצאה מהותרת הרשעתו
17 על כנה. עם זאת, אין משמעות הדבר כי הרשעתו לא תביא לפגיעה בשיקומו. לא ניתן ולא מוצדק
18 יהא להתעלם מכך, כי קיומה של הלקות האוטיסטית, בשים לב למאפייניה כאמור לעיל, מציבים
19 את הנאשם, בגילו הצעיר, ב"נקודת פתיחה" לחייו, השונה לרעה ביחס לנקודת פתיחה של צעיר בן
20 גילו, בעל מאפיינים דומים, שאינו לוקה בלקות מעין זו.
21

22 יש להבחין בין אפליה פסולה בין שווים ולבין אבחנה מותרת בין שונים. הלקות "מפלה" מעשית את
23 הנאשם בעל כרחו, לרעה ביחס לדומיו שאינם בעלי אותה לקות. ראוי אם כן כי בית המשפט יושיט
24 ידו בנסיבות המתאימות לנאשם בעל הלקות, ו"יציבו" ככל הניתן בקרבה לנקודת הפתיחה בו
25 מצויים האחרים. זאת ניתן לעשות במקרים המתאימים גם ע"י הקלה בענישה ולרבות בדרך של
26 הימנעות מהרשעה.
27

28 מצאתי כי נסיבותיו הייחודיות של הנאשם מצדיקות את העדפת האינטרס השיקומי בדמות
29 הימנעות מהרשעתו. כך הדבר בשים לב לכל שפורט לעיל: העדר עבר פלילי; העדר מעורבות עם
30 החוק מעת ביצוע העבירות; טיב העבירות וחומרתן; השפעת הלקות עליהן; גילו הצעיר של הנאשם;
31 העובדה כי השכיל לקבל עזרה ולהיתרם ממנה ועוד.
32

33 לנאשם נכונו די אתגרים אף בלעדי ההרשעה, בעוד האינטרס הציבורי לא יינזק כתוצאה מביטולה.
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-11-36860 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 325619/2018

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

לאור האמור לעיל, מצאתי לבטל את הרשעת הנאשם, ולהשית עליו צו מבחן למשך שנה וכן פיצוי למתלוננת.

אשר על כן אני מורה כדלקמן:

1. הרשעת הנאשם מבוטלת.
2. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם כי ככל שלא ישתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא במסגרת צו המבחן, רשאי בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולדון בעניינו מחדש, לרבות בשאלת ההרשעה.
3. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ש.ה. הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.5.20 ויועבר למתלוננת באמצעות המאשימה.

**המאשימה תיידע את המתלוננת.
המזכירות תיידע את שירות המבחן.**

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, במעמד הצדדים.

אייל כהן, שופט